

8. Симонов В. И. Уголовно-правовая характеристика физического насилия : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.715 / Симонов Владимир Иванович. – Свердловск, 1972. – 25 с.
9. Гаухман Л. Д. Борьба с насильственными посягательствами / Л. Д. Гаухман. – М. : Юрид. лит., 1969. – 120 с.
10. Панов Н. И. Квалификация насильственных преступлений : учеб. пособие / Н. И. Панов. – Харьков : Юрид. ин-т, 1986. – 54 с.
11. Сташис В. В. Преступления против личности в УК УССР и судебной практике / В. В. Сташис, М. И. Бажанов. – Изд. 2-ое, испр. и дополн. – Харьков : Вища школа, 1987. – 216 с.
12. Кузнецова Н. Ф. Значение преступных последствий для уголовной ответственности / Н. Ф. Кузнецова. – М. : Госюриздат, 1958. – 220 с.
13. Про судову практику в справах про злочини проти життя та здоров'я особи : постанова Пленуму Верховного Суду України від 7 лют. 2003 р. № 2 // Вісник Верховного Суду України. – 2003. – № 1. – С. 37–42.
14. Кругликов Л. Л. Способ совершения преступления (вопросы теории) : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.715 / Кругликов Лев Леонидович. – Свердловск, 1971. – 18 с.
15. Сердюк Л. В. Психическое насилие как предмет уголовно-правовой оценки следователем : учеб. пособие / Л. В. Сердюк. – Волгоград : ВСШ МВД СССР, 1981. – 62 с.
16. Гаухман Л. Д. Насилие как средство совершения преступления / Л. Д. Гаухман. – М. : Юрид. лит., 1974. – 167 с.
17. Про судову практику у справах про злочини проти власності : постанова Пленуму Верховного Суду України від 6 листоп. 2009 р. № 10 // Збірник постанов Пленуму Верховного Суду України у кримінальних справах: 1963–2009 рр. – Вид. 6-те, зі змін. та доп. – Х. : Одісей, 2010. – С. 129–142.

Надійшла до редколегії 15.09.2012

ВОЛОДИНА О. О. ФИЗИЧЕСКОЕ НАСИЛИЕ КАК СПОСОБ ЗАХВАТА ЗАЛОЖНИКОВ

Осуществлен анализ одного из способов захвата заложников (ст. 147 Уголовного кодекса Украины) – физического насилия – согласно задач, которые стоят перед наукой уголовного права и практикой применения уголовного закона.

VOLODINA O. PHYSICAL VIOLENCE AS THE METHOD OF CAPTURE OF HOSTAGES

The analysis of one of the methods of capture of hostages (article 147 of the Criminal Code of Ukraine) – physical violence – in relation to tasks, which stand before science of criminal law and practice of application of criminal law, is made.

УДК 351.75(477.54)

М. В. ГОЛУБ,

*заступник начальника ГУМВС України в Харківській області –
начальник міліції громадської безпеки*

СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ ДЕРЖАВНОЇ РЕГІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ В УКРАЇНІ (НА ПРИКЛАДІ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ)

З'ясовано місце державної регіональної політики в державній політиці. Запропоновано авторське визначення понять «державна регіональна політика» та «державна регіональна політика у сфері охорони громадського порядку». Надано характеристику державної регіональної політики у сфері охорони громадського порядку (на прикладі Харківської області).

Зважаючи на інституційні перетворення, що відбуваються сьогодні в Україні з метою розбудови правової держави, орієнтованої на дотримання основних прав і свобод людини та громадянина, створення належних умов для їх реалізації, особливої уваги потребує розроблення системних заходів щодо декриміналізації суспільства, захисту громадян від злочин-

них посягань та нейтралізації негативних соціальних тенденцій. Такі заходи мають здійснюватися не лише на загальнодержавному рівні, а й на рівні регіонів. У зв'язку з цим поділяємо точку зору Г. Черніченка про те, що держава мусить розробити стратегічні орієнтири, які б консолідували всі її регіони, а це курс на міжрегіональну інтеграцію та підвищення

ролі регіонів, на надання місцевому самоврядуванню реального змісту та нового функціонального наповнення й на запровадження нової державної регіональної політики [1, с. 561].

Саме зважена реалізація державної політики на рівні регіонів створить необхідні передумови для підвищення ефективності державної політики у правоохоронній сфері та досягнення очікуваних результатів. Отже, від потенціалу регіонів та їх цілеспрямованого розвитку безпосередньо залежить майбутнє України, підвищення антикримінальної орієнтації суспільства, що сприятиме моральному і фізичному оздоровленню нації, зменшенню реальних масштабів злочинності в регіонах та в державі в цілому. Особливої уваги потребує визначення ролі державної регіональної політики у сфері охорони громадського порядку, оскільки саме сфера громадського порядку впливає на стабільність прав громадян, сприяє створенню нормальних умов для виробництва, культурного відпочинку і спілкування людей, забезпеченню громадського порядку, забезпеченню нормальних умов для діяльності підприємств, установ і організацій. У зв'язку з цим особливої актуальності набувають питання формування дієвої державної регіональної політики у правоохоронній сфері, зокрема у сфері охорони громадського порядку.

Окремим аспектам вивчення особливостей формування та реалізації державної регіональної політики України на сучасному етапі присвячені наукові праці О. Білоруса, Д. Видріна, В. Врублевського, А. Гальчинського, О. Гончаренка, В. Керецмана, В. Куйбіди, М. Михальченка, С. Серьогіна, С. Телешуна, В. Хорошковського тощо. Проте у вітчизняній літературі відсутні теоретичні дослідження концептуальних засад державної регіональної політики у правоохоронній сфері, зокрема у сфері охорони громадського порядку.

Метою даної статті є з'ясування місця державної регіональної політики в державній політиці та здійснення характеристики державної регіональної політики України у сфері охорони громадського порядку (на прикладі Харківської області). Новизна статті полягає в тому, що вона є одним із перших комплексних досліджень сутності державної регіональної політики у сфері охорони громадського порядку на сучасному етапі розвитку України; у статті надано авторське визначення поняття «державна регіональна політика» та вперше в сучасній юридичній науці сформульовано визначення поняття «державна регіональна політика у сфері охорони громадського порядку».

Перш ніж безпосередньо перейти до дослідження стратегічних пріоритетів державної регіональної політики у сфері охорони громадського порядку, на нашу думку, слід визначити зміст таких понять, як політика, державна політика та правова політика.

Щодо визначення «політика», то слід зазначити, що на сьогодні в юридичній науці існує декілька поширених визначень указанного поняття. Так, як стверджує О. Гнатенко, політика – це сфера відносин між різноманітними соціальними групами з приводу використання інститутів державної влади, що має обмежені за допомогою права межі [2]. На думку О. Волчан, політика – це цілеспрямована діяльність людей у сфері владних, державних, класових, національних відносин; характеристика атрибутів існування державних інститутів та інших політичних формувань [3].

Відповідно до Глумачного словника з теорії держави та права політика – це сфера життєдіяльності суспільства, пов'язана з відносинами між різними соціальними групами, ядром якої є проблема завоювання, утримання і використання державної влади, а також організація життя в цілому всього процесу соціального життя, це свідомо і цілеспрямована діяльність політичних суб'єктів, що стосується відносин між державою та народом [4, с. 55].

Ю. Шемшученко зазначає, що політика – це система цілей та засобів їх досягнення тієї чи іншої держави у сфері внутрішнього і зовнішнього життя [5, с. 629]. Існує також точка зору, відповідно до якої політика – це свідомо діяльність у політичній сфері суспільства, спрямована на досягнення, утримання, зміцнення та реалізацію влади [6, с. 156].

На думку О. Безпалової, під політикою в широкому сенсі слід розуміти свідому та цілеспрямовану діяльність політичних суб'єктів, метою якої є налагодження ефективних відносин між державою та суспільством у різноманітних сферах суспільного життя (економічній, бюджетній, податковій, соціальній, демографічній, аграрній, культурній, технічній, науковій, екологічній, митній, монетарній, антиінфляційній, правоохоронній тощо) [7].

У результаті аналізу наведених вище точок зору щодо вивчення поняття «політика» можна зробити висновок, що на сьогодні серед науковців відсутня усталена точка зору стосовно вказаного терміна. У зв'язку з цим уважаємо за можливе приєднатися до точки зору О. Безпалової щодо визначення поняття «політика», оскільки саме останнє найбільш повно відображає зміст діяльності відповідних суб'єктів формування

політики, визначає основні сфери життєдіяльності, які потребують свого регулювання. Слід, проте, навести деякі зауваження з цього приводу. У визначенні поняття «політика», наданому О. Беспаловою, суб'єктами, які формують політику, названо лише політичних суб'єктів, із чим не можна погодитись. Слід зазначити, що у формуванні політики можуть брати участь не лише політичні суб'єкти, а й представники громадськості. Отже, доцільно замінити словосполучення «політичні суб'єкти» на «уповноважені на те суб'єкти».

Особливості формування та реалізації політики як стратегії діяльності держави мають обов'язково регламентуватися відповідними нормативно-правовими актами. У такому випадку мова вже йде про правову політику. Як зазначає В. Субочев, правова політика – це діяльність органів державної влади й суб'єктів громадянського суспільства щодо розроблення певних напрямків розвитку суспільства, найбільш оптимальних на відповідному етапі, щодо практичної реалізації соціально зумовлених правових ідей стратегічного й тактичного характеру [8]. Відповідно до точки зору О. Беспалової, правова політика – це цілеспрямована державно-владна діяльність органів державної влади, що регламентується нормами чинного національного законодавства та спрямована на налагодження ефективних відносин між державою та суспільством у різноманітних сферах суспільного життя (економічній, бюджетній, податковій, соціальній, демографічній, аграрній, культурній, технічній, науковій, екологічній, митній, монетарній, антиінфляційній, правоохоронній тощо), забезпечення на належному рівні основних прав та свобод людини і громадянина, формування правової свідомості та правової культури населення [7].

Однією зі сфер життєдіяльності, які потребують свого обов'язкового регулювання на рівні нормативно-правових актів та щодо яких має бути сформована чітка та виражена державна політика, є правоохоронна сфера. Саме у правоохоронній сфері здійснюється охорона та захист прав, свобод і законних інтересів особи, власності, природного середовища, інтересів суспільства і держави від протиправних посягань, охорона державного кордону, забезпечення пожежної безпеки, розробка та реалізація державної міграційної політики, проведення досудового слідства у кримінальних справах [7].

Невід'ємною складовою правоохоронної сфери є сфера охорони громадського порядку, значущість якої вже окреслювалася в рамках даної статті. Зважаючи на значну кількість за-

гроз належному функціонуванню правоохоронної сфери, за сучасних умов одним із найважливіших завдань держави та суспільства є забезпечення належної охорони громадського порядку. Отже, необхідність вироблення та реалізації державної політики у сфері охорони громадського порядку є безсумнівною.

Підтримуємо точку зору І. Лопушинського, який указує, що вагомим важелем соціально-економічного розвитку будь-якої країни є регіоналізація державного управління [9, с. 7]. У зв'язку з цим слід підкреслити, що державна політика у сфері охорони громадського порядку, як і в будь-якій іншій сфері життєдіяльності, буде максимально ефективною та відповідатиме очікуваним результатам лише у випадку стабільної й ефективної участі усіх регіонів держави у її формуванні та безпосередній реалізації.

На сьогодні в чинному національному законодавстві відсутнє визначення поняття «державна регіональна політика». Навіть у Концепції державної регіональної політики [10] визначено лише її мету, завдання, принципи та пріоритетні напрямки формування і реалізації. Зважаючи на це, пропонуємо внести відповідні зміни та доповнення до зазначеної Концепції, якими визначити, що державна регіональна політика – це свідомо та цілеспрямована діяльність уповноважених на те суб'єктів, спрямована на розвиток регіонів, налагодження ефективних відносин між суспільством, конкретним регіоном та державою в цілому у пріоритетних сферах суспільного життя, яка формується та реалізовується з урахуванням специфіки й особливостей географічного, економічного, політичного, релігійного, етнопонаціонального та історичного характеру конкретно визначеної адміністративно-територіальної одиниці держави та знаходить свій вияв у відповідних нормативно-правових актах. До пріоритетних сфер, на забезпечення ефективного функціонування яких має бути спрямована державна регіональна політика, належать такі: економічна, бюджетна, податкова, монетарна, антиінфляційна, соціальна, демографічна, аграрна, культурна, технічна, наукова, освітня, екологічна, інформаційна, митна, правоохоронна (в рамках якої функціонує сфера охорони громадського порядку).

Зважаючи на наведені в рамках даної статті визначення понять «політика», «правова політика», «державна регіональна політика», спробуємо надати авторське визначення поняття «державна регіональна політика у сфері охорони громадського порядку». Так, під державною регіональною політикою у сфері охорони громадського порядку слід розуміти свідому та

цілеспрямовану діяльність уповноважених на те суб'єктів, спрямовану на забезпечення належного функціонування сфери охорони громадського порядку в рамках окремого регіону та держави в цілому, яка формується та реалізовується з врахуванням специфіки й особливостей географічного, економічного, політичного, релігійного, етнонаціонального та історичного характеру конкретно визначеної адміністративно-територіальної одиниці держави та знаходить свій вияв у відповідних нормативно-правових актах.

Головною метою державної регіональної політики у сфері охорони громадського порядку є підтримання, охорона та зміцнення громадського порядку в регіоні і, як наслідок, у державі в цілому; забезпечення додержання гарантованих державної прав і свобод людини та громадянина; стимулювання активізації діяльності місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та населення щодо належної охорони громадського порядку.

Необхідною умовою формування та реалізації державної регіональної політики у сфері охорони громадського порядку має бути дотримання пріоритетних напрямків державної політики у правоохоронній сфері та поєднання з активною соціальною політикою держави.

Для досягнення головної мети державної регіональної політики у сфері охорони громадського порядку передбачається забезпечити вирішення таких основних завдань:

- запровадження більш глибокого вивчення та оцінювання потенціалу регіону у сфері охорони громадського порядку, розроблення комплексних правових, інституційних та організаційних його використання;

- довгострокове прогнозування стану злочинності в регіоні та основних факторів, що впливають на неї, на основі якого можна буде визначити систему заходів впливу в регіоні та окремих його районах із використанням сучасних методів експертизи, аналізу та вивчення громадської думки;

- забезпечення здатності територіальних громад та органів місцевого самоврядування в межах, визначених законодавством, самостійно та відповідально вирішувати питання, що стосуються сфери охорони громадського порядку; створення ефективних механізмів забезпечення їх активної участі у формуванні та проведенні державної регіональної політики у сфері охорони громадського порядку;

- якісне підвищення правової культури населення з питань, які належать до сфери охорони громадського порядку зокрема та правоохоронної сфери в цілому;

- активізація профілактичної та виховної роботи з різними категоріями населення, насамперед неповнолітніми та молоддю;

- створення інформаційного комплексу, що забезпечуватиме адекватне сприйняття населенням кримінологічної обстановки та спонукатиме населення на сприяння правоохоронним органам;

- налагодження міжнародного співробітництва з питань формування регіональної політики у сфері охорони громадського порядку, наближення національного законодавства з даного питання до норм і стандартів Європейського Союзу, а також розвитку транскордонного співробітництва як дійового засобу зміцнення міждержавних відносин та вирішення регіональних проблем у сфері охорони громадського порядку.

Зважаючи на тематичну спрямованість нашого дослідження, цікавим є досвід Харківської області щодо формування та реалізації державної регіональної політики у сфері охорони громадського порядку. Так, рішенням IV сесії VI скликання Харківської обласної ради від 17 лютого 2011 р. затверджено комплексну Програму профілактики правопорушень в Харківській області на 2011–2015 роки (далі – Програма) [11]. Основним призначенням програми є забезпечення умов для зупинення зростання злочинності; впровадження поетапних змін в структурі злочинності регіону до рівня мінімальної небезпеки для суспільства. Виконавцями Програми визначено Головне управління МВС України в Харківській області, управління Служби безпеки України в Харківській області, Головне управління у справах сім'ї, молоді та спорту облдержадміністрації, службу у справах дітей облдержадміністрації, управління внутрішньої політики та зв'язків з громадськістю облдержадміністрації, Головне управління по взаємодії з правоохоронними органами, органами юстиції, оборонної та мобілізаційної роботи облдержадміністрації, Харківський національний університет внутрішніх справ тощо.

До основних заходів, на реалізацію яких спрямована Програма належать такі:

- заходи щодо захисту життя, здоров'я, честі та гідності особи, її майна від злочинних посягань;

- заходи щодо протидії організованій злочинності і корупції;

- заходи щодо зменшення кримінального тиску на економічні відносини;

- заходи щодо мінімізації злочинного впливу на неповнолітніх та молодіжне середовище;

- заходи щодо запобігання поширенню наркоманії, пияцтва та алкоголізму;
- заходи щодо протидії рецидивній злочинності;
- заходи щодо забезпечення охорони громадського порядку та безпеки дорожнього руху;
- заходи щодо запобігання та протидії незаконній міграції;
- заходи протидії торгівлі людьми та злочинам проти суспільної моралі;
- заходи щодо формування позитивного іміджу правоохоронних органів та сприяння їх матеріально-технічному забезпеченню [11].

Незважаючи на те, що в рамках Програми окремим блоком виокремлено заходи щодо забезпечення охорони громадського порядку та безпеки дорожнього руху, можна зробити висновок, що всі інші блоки також безпосередньо стосуються забезпечення належного функціонування сфери охорони громадського порядку та правоохоронної сфери в цілому.

Вважаємо за необхідне навести основні заходи, що мають бути реалізовані до 2015 р. в рамках Програми з метою забезпечення належного функціонування сфери охорони громадського порядку:

- проведення соціолого-кримінологічних досліджень з оцінювання ефективності діяльності органів внутрішніх справ щодо охорони громадського порядку та забезпечення безпеки дорожнього руху;
- організація роботи щодо моніторингу ситуації, що формується в молодіжному середовищі, цілеспрямовано виявляти прихильників неонацизму, расизму, скінхедівського руху;
- моніторинг засобів масової інформації, мережі Інтернет з метою виявлення радикально налаштованих організацій і рухів, видань, які популяризують ксенофобію, расизм, та вжити передбачені запобіжні заходи;
- розроблення методичних рекомендацій з питань широкого залучення населення до роботи в громадських формуваннях з охорони правопорядку та профілактики правопорушень;
- розроблення методичних рекомендацій щодо діяльності радикальних молодіжних угруповань та організацій, запобігання правопорушень з їх боку та дій правоохоронців під час проведення екстремістськими угрупованнями масових акцій;
- вивчення позитивного досвіду правоохоронних органів зарубіжних держав щодо попередження правопорушень, які вчиняються за расовими мотивами, та вносити керівництву МВС пропозиції щодо запровадження його в діяльність органів внутрішніх справ України;

- організація агітаційної та роз'яснювальної роботи серед дітей щодо необхідності дотримання правил дорожнього руху, використання світлоповертаючих елементів;

- організація на базі Харківського національного університету внутрішніх справ навчання та підвищення кваліфікації працівників міліції громадської безпеки з питань підвищення ефективності забезпечення громадської безпеки;

- встановлення в місцях значного скупчення громадян стаціонарних переговорних апаратів термінового виклику спеціальних служб (міліції, МНС, медичної допомоги) з метою оперативного реагування на повідомлення та надання громадянам у разі необхідності допомоги у 23-ох місцях проведення масових заходів;

- сприяння у придбанні засобів автотранспорту для дільничних інспекторів міліції сільської місцевості з метою надання правоохоронних послуг рівної якості як мешканцям міст, так і мешканцям сільських населених пунктів;

- забезпечення підтримки руху юних інспекторів безпеки дорожнього руху;

- розміщення на автомобільних дорогах засобів примусового зниження швидкості руху поблизу закладів освіти, зон масового відпочинку, перед нерегульованими перехрестями;

- створення в області пункту тимчасового перебування іноземних громадян та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, на період оформлення документів щодо їх подальшої долі;

- проведення робочих зустрічей органів місцевого самоврядування сільських, селищних, районних та міських у районах рад та дільничних інспекторів міліції з питань стану забезпечення правопорядку, з'ясування факторів, що турбують населення, та визначення заходів щодо забезпечення безпеки громадян;

- розроблення та впровадження системи «on-line» доступу до систем відеоспостереження, розташованих у місцях масового скупчення людей, залізничного, авто- та аеровокзалу, готелів, гуртожитків, системи моніторингу за станом громадського порядку в ГУМВС України з можливістю відпрацювання системи ідентифікації особи [11].

У результаті аналізу наведених вище заходів, реалізація яких передбачена Програмою, можна зробити висновок, що до 2015 р. на території Харківської області за умов своєчасного та якісного виконання усіх запланованих заходів буде проведена цілеспрямована робота з питань підвищення ефективності охорони громадського порядку та забезпечення безпеки громадян.

На нашу думку, першочергова увага має приділятися підвищенню рівня правової освіти населення, оскільки саме від рівня правової освіти кожного залежить стан громадського порядку в суспільстві. З цією метою як додаток до Програми профілактики правопорушень у Харківській області на 2011–2015 роки розроблено Програму правової освіти населення Харківської області на 2012–2015 роки. Основними питаннями, яким приділена увага, є такі:

- підвищення рівня правової підготовки населення, насамперед учнівської та студентської молоді, громадян, які перебувають на державній службі, викладачів правових дисциплін та журналістів, які висвітлюють правову тематику;

- широке інформування населення про правову політику держави та законодавство;

- забезпечення вільного доступу громадян до джерел правової інформації тощо.

Станом 1 липня 2012 р. у Харківській області вже вжито низку заходів, спрямованих на підвищення ефективності охорони громадського порядку та забезпечення безпеки громадян, зокрема:

- проводилися заходи щодо вдосконалення навичок практичних дій особового складу підрозділів ГУМВС України в Харківській області та військової частини 3005 ВВ МВС України з єдиного підходу при вирішенні завдань із локалізації та ліквідації групових порушень громадського порядку і масових заворушень під час проведення футбольних матчів;

- проводилися тактико-спеціальні навчання щодо дій органів внутрішніх справ (далі – ОВС) в умовах ускладнення обстановки (ліквідація масових заворушень);

- проводилися тактико-спеціальні навчання «Дії ОВС з ліквідації масових заворушень на стадіоні «Металіст»;

- проводилися комплексні штабні навчання щодо відпрацювання дій з охорони громадського порядку при проведенні масових заходів та під час ускладнення оперативної обстановки;

- проводилися зустрічі з учнями навчальних закладів з питань профілактики зловживання алкоголем та наркотичними речовинами, профілактики корупції, запобігання злочинам,

що вчиняються з мотивів релігійної, расової, статевої або іншої нетерпимості;

- розроблено проект Інструкції з організації роботи ОВС щодо захисту прав дітей та проведення серед них профілактичної роботи;

- узято участь у розробленні Концепції створення ювенальної міліції України;

- узято участь у розробленні проекту Інструкції з ведення в органах внутрішніх справ профілактичних обліків правопорушників, що не досягли 18-ти років, та дорослих осіб, які втягують дітей в антигромадську діяльність;

- узято участь у розробленні проекту Концепції регіональної цільової програми сприяння розвитку громадянського суспільства на 2012–2015 роки;

- підготовлено науково-методичні рекомендації «Досвід організації партнерських відносин між правоохоронними органами (поліцією) закордонних країн та населенням щодо профілактики правопорушень» та «Удосконалення взаємодії міліції та населення у сфері охорони громадського порядку» тощо.

Такий стан справ свідчить про активну позицію Харківської області щодо формування та реалізації державної політики у правоохоронній сфері. Звичайно Харківська область не єдиний регіон України, де реалізують подібні заходи. Завданням кожного регіону є сприяння державі у формуванні та реалізації державної політики щодо декриміналізації суспільства, захисту громадян від злочинних посягань та нейтралізації негативних соціальних тенденцій, зменшенні реальних масштабів злочинності в регіонах та в державі в цілому.

Отже, у результаті проведеного дослідження ми визначили місце державної регіональної політики в державній політиці, сформулювали визначення ключових понять та схарактеризували державну регіональну політику у сфері охорони громадського порядку на прикладі Харківської області. Наприкінці слід підкреслити, що нові реалії сьогодення вимагають активізації участі регіонів у формуванні та реалізації державної політики у пріоритетних сферах суспільного життя, приведення її у відповідність до європейських норм та стандартів публічного адміністрування.

Список використаної літератури

1. Черніченко Г. О. Основні напрями державної регіональної політики України на сучасному етапі глобалізації [Електронний ресурс] / Черніченко Г. О., Черноіванова О. М. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/pips/2008/BSEC_2008/Pages%20from%20tom2/0561.pdf.
2. Ігнатенко А. И. Теоретико-правовые аспекты политической функции государства / А. И. Гнатенко // Современное право. – 2010. – № 2. – С. 44–47.
3. Волчан О. Ф. Политика как феномен общественной жизни / О. Ф. Волчан // Культура народов Причерноморья. – 2002. – № 36. – С. 161–166.

4. Тлумачний словник з теорії держави та права / авт.-упоряд. К. Г. Волинка. – К. : Магістр XXI сторіччя, 2006. – 111 с.
5. Юридична енциклопедія : в 6 т. Т. 4. Н–П / [редкол Ю. С. Шемшученко (відп. ред.) та ін]. – К. : Укр. енцикл., 2002. – 717 с.
6. Политическая энциклопедия : в 2 т. Т. 2. Н–Я / рук. науч. проекта Г. Ю. Семигин. – М. : Мысль, 1999. – 701 с.
7. Беспалова О. І. Концептуальні засади державної політики у правоохоронній сфері / О. І. Беспалова // Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ. – 2012. – № 2 (57). – С. 8–16.
8. Субочев В. В. О концепции правовой политики / В. В. Субочев // Правовая политика и правовая жизнь. – 2005. – № 1. – С. 177–187.
9. Лопушинський І. П. Формування та реалізація державної регіональної політики України в контексті євроінтеграційних процесів [Електронний ресурс] / І. П. Лопушинський // Актуальні проблеми державного управління в системі соціального та економічного розвитку українського суспільства. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/Apdup/2010_1/2_7-12.pdf.
10. Про Концепцію державної регіональної політики : указ Президента України від 25 трав. 2001 р. № 341/2001 // Офіційний вісник України. – 2001. – № 22. – Ст. 983.
11. Комплексна програма профілактики правопорушень у Харківській області на 2011–2015 роки [Електронний ресурс] : затв. рішенням Харківської обласної ради від 17 лют. 2011 р. № 82-VI. – Режим доступу: cprpr.at.ua/soc/skorochena_kompleksna.doc.

Надійшла до редколегії 24.09.2012

ГОЛУБ Н. В. СТРАТЕГИЧЕСКИЕ ПРИОРИТЕТЫ ГОСУДАРСТВЕННОЙ РЕГИОНАЛЬНОЙ ПОЛИТИКИ В СФЕРЕ ОХРАНЫ ОБЩЕСТВЕННОГО ПОРЯДКА В УКРАИНЕ (НА ПРИМЕРЕ ХАРЬКОВСКОЙ ОБЛАСТИ)

Вьяснено место государственной региональной политики в государственной политике. Предложено авторское определение понятий «государственная региональная политика» и «государственная региональная политика в сфере охраны общественного порядка». Предоставлена характеристика государственной региональной политики в сфере охраны общественного порядка (на примере Харьковской области).

GOLUB M. STRATEGIC PRIORITIES OF THE STATE REGIONAL POLICY IN THE SPHERE OF PROTECTION OF PUBLIC ORDER IN UKRAINE (ON THE EXAMPLE OF KHARKIV REGION)

The place of public regional policy in the public policy is determined. The author's determination of concepts «public regional policy» and «public regional policy in the sphere of public law enforcement» is offered. The description of public regional policy in the sphere of public law enforcement is given (on the example of Kharkov region).

УДК 343.9

Л. В. ДУНДИЧ,

кандидат юридичних наук,

*інспектор навчально-наукового інституту підготовки фахівців кримінальної міліції
Харківського національного університету внутрішніх справ*

ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ТАКТИЧНИХ ОПЕРАЦІЙ ІЗ ЗАТРИМАННЯ ПІДОЗРЮВАНИХ ПРИ ВЧИНЕННІ ОРГАНІЗОВАНИМИ ГРУПАМИ ВИКРАДЕНЬ НА ЗАЛІЗНИЧНОМУ ТРАНСПОРТІ

Розглянуто проблему наукового забезпечення організації й проведення тактичних операцій із затримання підозрюваних при вчиненні викрадень на залізничному транспорті організованими групами. Наведено науково обґрунтовані рекомендації щодо організації та здійснення зазначеної групи тактичних операцій у типових слідчих ситуаціях. Запропоновано зміни до чинного кримінально-процесуального законодавства України, спрямовані на законодавче урегулювання процедури проведення тактичних операцій із затримання підозрюваних.

Трансформаційні процеси в соціально-економічній, правовій, політичній, культурній сферах, що відбуваються в сучасній Україні,

об'єктивно зумовлюють ускладнення криміногенної обстановки. Найбільш суттєве погіршення останньої фіксується саме за показниками